

Mogens Palle Jensen
Gl Nykøbingvej 132
4573 Højby

Kystdirektoratet
J.nr. 2026 - 12647
Ref. lbs
Den 23. januar 2026

Afslag på ansøgning om ændring af strandbeskyttelseslinjens forløb

Ansøgning

Der er ansøgt om ændring af strandbeskyttelseslinjens forløb på ejendommen matr.nr. 8bq Løserup By, Udby beliggende Løserup Strandvej 43, 4300 Holbæk, i Holbæk Kommune.

Ansøgningen er modtaget i forbindelse med Kystdirektoratets behandling af en anden sag på ejendommen vedr. en række forhold. Kystdirektoratet bemærker, at nærværende sag udelukkende vedr. ansøgningen om ændring af strandbeskyttelseslinjen. De øvrige forhold på ejendommen behandles separat i en anden sag.

Afgørelse

Kystdirektoratet meddeler hermed afslag på ansøgningen om ændring af strandbeskyttelseslinjens forløb, jf. naturbeskyttelseslovens¹ § 15. Afgørelsen er truffet i henhold til naturbeskyttelseslovens § 69 a, stk. 2 og 6.

Lovgrundlaget for Kystdirektoratets afgørelser om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen i bilag 1.

Klage og søgsmål

Afgørelsen kan ikke påklages, jf. § 78 i naturbeskyttelsesloven.

Fristen for eventuelt søgsmål ved domstolene er 6 måneder, jf. § 88, stk. 1, i naturbeskyttelsesloven.

Redegørelse for sagen

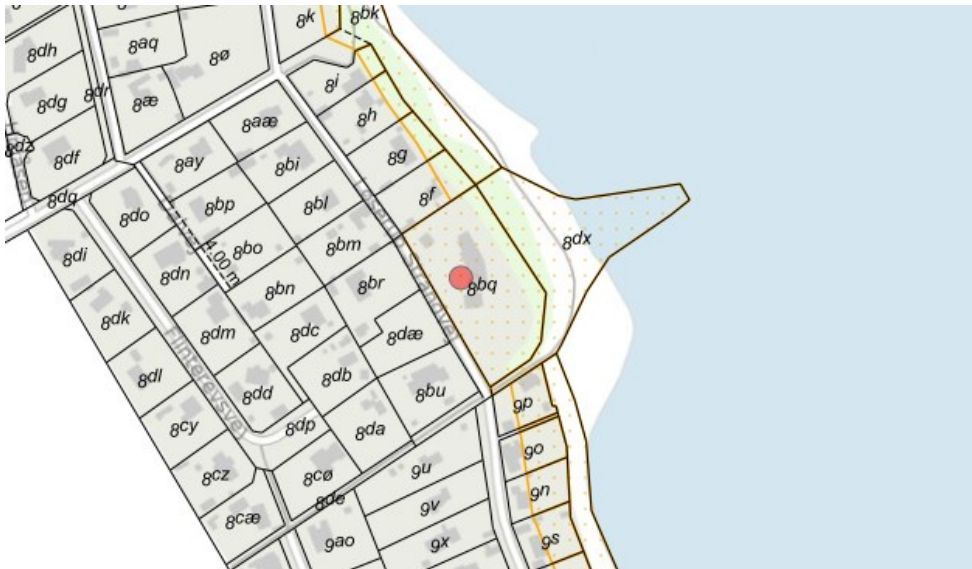
Generelt om området

Matrikel 8bq Løserup By, Udby er beliggende i et sommerhusområde i første række ud til kysten.

Matrikel 8bq er i sin helhed omfattet af strandbeskyttelseslinjen, mens matriklerne mod nord og syd kun delvist er omfattet af strandbeskyttelseslinjen.

¹ Lovbekendtgørelse nr. 927 af 28. juni 2024 om naturbeskyttelse.

Figur 1 viser et oversigtskort over området og de strandbeskyttede arealer.

Figur 1. Oversigtskort. Den røde prik markerer matrikel 8bq Løserup By, Udby, hvor strandbeskyttelseslinjens forløb ønskes ændret. De orange prikkede arealer viser de strandbeskyttede arealer (umatrikulerede arealer ud til kysten er dog også omfattet af bestemmelserne om strandbeskyttelse). De sorte streger markerer de vejledende matrikelskel.

Ansøgning

Det fremgår af ansøgningen, at ansøger overtog ejendommen i 2019 og i den forbindelse fik dispensation til at nedrive den daværende koloni på ejendommen og opføre et nyt sommerhus.

Efterfølgende har ansøger fundet ud af, at de omkringliggende ejendomme kun delvist er omfattet af strandbeskyttelseslinjen. Ifølge ansøger er det foruden hans ejendom kun på nabomatriklen 9p, hvor boligen også er omfattet af strandbeskyttelseslinjen. Ansøger hentyder, at boligen på nabomatriklen 9p må være omfattet, da huset ligger meget nærmere kysten end alle andre.

Det fremgår videre af ansøgningen, at ansøger ikke finder det rimeligt, at hans ejendom ikke har samme vilkår som de øvrige ejendomme i området, hvor strandbeskyttelseslinjen forløber langs boligernes facader.

I ansøgningen fremgår det desuden, at ansøger ikke kan se, at der er nogen landskabelige værdier, der kan danne grundlag for, at arealet er omfattet af strandbeskyttelseslinjen, eftersom der kun har været græs, mens der har været en koloni på matriklen. Dertil bemærker ansøger, at opførelsen af et hus altid vil påvirke grunden, men at han gerne vil have en lidt pæn have igen. Ansøger henviser yderligere til, at der i de senere år er bygget huse på strandsiden af Løserup Strandvej, der alle også har kunne lave nye haveanlæg.

Ansøger bemærker afslutningsvist i ansøgningen, at han mener, der skal lægges vægt på, at det kun er et spørgsmål om, at en grundejer vil få samme vilkår og muligheder som alle øvrige på vejen.

Ansøger ønsker på denne baggrund, at strandbeskyttelseslinjens forløb ændres, således strandbeskyttelseslinjen har samme forløb som på de omkringliggende ejendomme, hvilket ifølge ansøger vil sige ca. én meter fra boligens facade og ud til kysten.

Fastlæggelse af strandbeskyttelseslinjen i området

I 1937 blev reglerne om strandbyggelinjen (senere benævnt strandbeskyttelseslinjen) indskrevet i naturfredningslovens § 25. Den oprindelige strandbyggelinje var som udgangspunkt 100 meter opmålt fra begyndelsen af den sammenhængende landvegetation. Hvis der ved lovens ikrafttræden var en eksisterende offentlig vej langs strandbredden inden for nævnte afstand var bestemmelsen dog kun gældende på strandsiden af vejen. Strandbyggelinjen blev fastlagt af den daværende Strandfredningskommission.

Strandbyggelinjen blev tinglyst på ejendommen i 1940. Det tinglyste deklarationskort for området ved Løserup Strandvej viser, at strandbyggelinjen blev opmålt til 100 m på matrikel 8c, hvorfra matrikel 8bq er blevet udmatrikuleret. Strandbyggelinjen ses at være reduceret på de omkringliggende matrikler.

Figur 2 viser et udklip fra deklarationskortet i området omkring den daværende matrikel 8c.

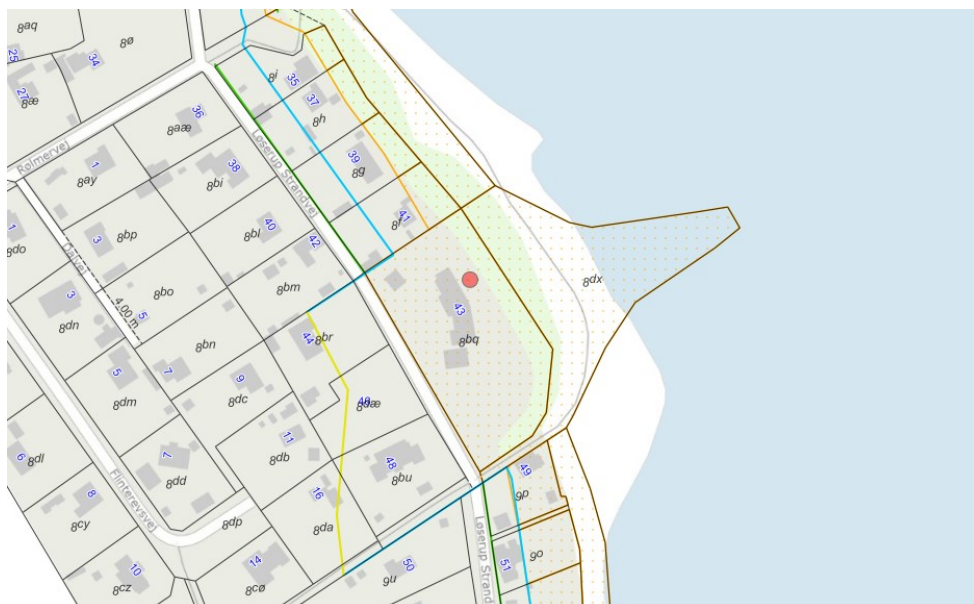
Figur 2. Udklip af det tinglyste deklarationskort fra 1940 over strandbyggelinjens forløb. Den røde cirkler markerer placeringen af den nuværende matrikel 8bq Løserup By, Udby, som er udmatrikuleret fra matrikel 8c.

I 1994 blev det med Kystloven² besluttet, at strandbeskyttelseslinjen generelt skulle udvides fra 100 m til som udgangspunkt 300 m, men samtidig var det også formålet at indskrænke beskyttelsen inden for bestemte typer af områder. Grundlaget for Strandbeskyttelseskommissionens arbejde fremgår af en række retningslinjer, jf. Bekendtgørelse nr. 569 af 25. juni 1999 om retningslinjer for fastlæggelsen af klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjers forløb. Retningslinjerne fremgår endvidere af *Strandbeskyttelseskommissionens Beretning 2001*³.

² LOV nr. 439 af 1. juni 1994 - Lov om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse (Beskyttelse af kystområderne)

³ <https://kyst.dk/publikationer/2001/strandbeskyttelseskommissionens-beretning-2001>

I forbindelse med ovennævnte revision af strandbeskyttelseslinjens forløb blev den gældende 100 m linje ved matrikel 8bq reduceret, således det udelukkende er den nuværende matrikel 8bq, der vedblev at være omfattet af strandbeskyttelseslinjen. Der skete altså en reduktion af strandbeskyttelseslinjen i området ved matrikel 8bq (se figur 3).

Figur 3. Den røde prik markerer matrikel 8bq Løserup By, Udby. Det orange prikkede areal viser det nuværende strandbeskyttede areal. De gule og turkise linjer viser strandbeskyttelseslinjens forløb i 1999. De sorte streger viser de vejledende matrikelskel.

Inden strandbeskyttelseslinjen blev endelig fastlagt, blev der sendt et forslag til linjeføringen i høring hos kommuner og alle berørte lodsejere. Ifølge Strandbeskyttelseskommisionens arkiv blev der ikke gjort indsigelse vedrørende linjeføringen på matrikel 8bq Løserup By, Udby.

Efter indstilling fra Strandbeskyttelseskommisionen fastlagde miljøministeren det endelige forløb af strandbeskyttelseslinjen, som i det daværende Vestsjællands Amt trådte i kraft den 1. april 2001.

Begrundelse for afgørelsen

Naturbeskyttelseslovens bestemmelser om ophævelse af bygge- og beskyttelseslinjer, herunder strandbeskyttelseslinjen, er beskrevet i bilag 1. Det fremgår bl.a., at strandbeskyttelseslinjen meget sjældent ophæves.

Kystdirektoratet kan jf. naturbeskyttelseslovens § 69 a, stk. 6 rette mindre fejl, der er sket ved fastlæggelsen af strandbeskyttelseslinjen.

Kystdirektoratet finder ikke, at der er grundlag for at ophæve strandbeskyttelseslinjen på baggrund af § 4 i *Bekendtgørelse om retningslinjer for fastlæggelsen af klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjers forløb (BEK nr. 569 af 25/06/1999)*. Det fremgår af § 4, at Strandbeskyttelseskommisionen kan indstille beskyttelseszonen begrænset eller helt ophævet, når administrationen af de beskyttelseslinjer, som gælder den 15. oktober 1995, på grund af

sammenhængende bebyggelse eller anden intensiv udnyttelse af et område er uden betydning for formålet med beskyttelseslinjerne.

Det er Kystdirektoratets vurdering, at Strandbeskyttelseskommisionen i det konkrete tilfælde har vurderet, at arealets anvendelse som feriekoloni ikke er blevet betragtet som "anden intensiv udnyttelse", hvorfor Strandbeskyttelseskommisionen har vurderet, at den daværende feriekoloni i sin helhed skulle omfattes af strandbeskyttelseslinjen. Kystdirektoratet bemærker i forlængelse heraf, at Strandbeskyttelseskommisionen konkret har vurderet, at der skulle ske en reduktion af den tidligere 100 m strandbeskyttelseslinje, som tidligere også omfattede matriklerne beliggende bag matrikel 8bq. Det må derfor antages, at Strandbeskyttelseskommisionen direkte har taget stilling til, at den daværende feriekoloni skulle forblive omfattet af strandbeskyttelseslinjen.

Kystdirektoratet finder ikke grundlag for at tilsidesætte Strandbeskyttelseskommisionens vurdering af, at arealet fortsat skulle være omfattet af strandbeskyttelseslinjen, og finder på denne baggrund ikke, at der er sket en fejl i forbindelse med fastlæggelse af strandbeskyttelseslinjen.

Kystdirektoratet bemærker, at der ikke blev gjort indsigelse mod Strandbeskyttelseskommisionens forslag til strandbeskyttelseslinjens forløb, hvorfor det må antages, at kommunen og den daværende ejer har accepteret strandbeskyttelseslinjens forløb på ejendommen. Det har således efterfølgende været et vilkår ved køb og salg af ejendommen, at ejendommen er strandbeskyttet med de restriktioner, som det medfører.

Kystdirektoratet finder på ovenstående baggrund ikke, at der er sket en fejl i forbindelse med fastlæggelse af strandbeskyttelseslinjen, hvorfor der ikke er grundlag for at revidere strandbeskyttelseslinjens forløb, jf. naturbeskyttelseslovens § 69 a, stk. 6.

Kystdirektoratet finder desuden ikke anledning til at ændre strandbeskyttelseslinjens forløb med henvisning til naturbeskyttelseslovens § 69 a, stk. 2, idet der ikke er sket en væsentlig tilbagerykning eller tilvækst af kysten.

Idet der meddeles afslag på ansøgningen har Kystdirektoratet ikke foretaget en nærmere vurdering af, om det ansøgte i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter vil kunne påvirke et Natura 2000-område væsentligt, eller foretaget en vurdering af, om det ansøgte kan medføre beskadigelse/ødelæggelse af plantearter eller yngle- eller rasteområder for de dyrearter, der fremgår af habitatdirektivets bilag IV.

Med venlig hilsen

Lea Bank Stigsen
Kystdirektoratet
+45 20 86 64 02
lbs@kyst.dk

Bilag 1: Lovgrundlag

Naturbeskyttelseslovens bestemmelser om beskyttelseslinjer fremgår af lovens § 8 (klitfredning), § 15 (strandbeskyttelseslinjen), § 16 (sø- og åbeskyttelseslinjen), § 17 (skovbyggelinjen), § 18 (fortidsmindebeskyttelseslinjen) og § 19 (kirkebyggelinjen).

Ophævelse af beskyttelseslinjer, herunder strandbeskyttelseslinjen

Naturbeskyttelseslovens bestemmelser om beskyttelseslinjer indebærer en række forbud mod tilstandsændringer. Fravigelse af de pågældende forbud skal som hovedregel ske ved konkret dispensation efter lovens §§ 65 og 65 b.

Miljøministeren kan dog ifølge naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 1, 1. pkt. bestemme, at reglerne i §§ 8 og 15-18 ikke skal gælde for nærmere angivne områder. Det kan i den forbindelse bestemmes, at en ophævelse eller ændring af en beskyttelseslinje kun gælder for en nærmere beskrevet lokalplan, jf. § 69, stk. 4.

Ved administrationen af § 69 sker der en "graduering" af ophævelse af de enkelte beskyttelseslinjer, idet strandbeskyttelseslinjen, klitfredningslinjen og fortidsmindebeskyttelseslinjen indebærer væsentlig stærkere forbud end f.eks. skovbyggelinjen.

En beskyttelseslinje vil ikke blive ophævet, hvis det skønnes at være problematisk i forhold til landskabelige og naturbeskyttelsesmæssige interesser. I sådanne tilfælde bør afgørelsen træffes ved konkret dispensation med klagemulighed til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Ophævelse af strandbeskyttelseslinjen efter lovens § 69, stk. 4 kan kun forventes, når der foreligger ganske særlige forhold, og det er yderst sjældent, at strandbeskyttelseslinjen ophæves. Det er sket i forbindelse med kommunalbestyrelsens vedtagelse af en lokalplan og i almindelighed kun for allerede bebyggede områder i beskyttelseszonen, når lokalplanen tilgodeså naturbeskyttelseslovens formål i tilfredsstillende omfang. I det åbne land er strandbeskyttelsen så godt som aldrig blevet ophævet. En lokalplan, der omfatter arealer i beskyttelseszonen, vil kun rent undtagelsesvis kunne medføre en ophævelse af beskyttelsen, også selv om arealerne ifølge lokalplanen skal friholdes for bebyggelse.

Det er efter § 69, stk. 1 muligt at foretage en generel reduktion eller ophævelse af en beskyttelseslinje uden, at det sker i forbindelse med lokalplanlægning. Det kan f.eks. være tilfældet i udbyggede områder, hvor linjerne fastlægges i et nyt reduceret forløb tilpasset eksisterende bebyggelse. Dette er imidlertid ikke gældende for strandbeskyttelseslinjen, da denne beskyttelseslinje efter Strandbeskyttelseskommissionens gennemgang er konkret fastlagt i forhold til eksisterende bebyggelse.

Revision af strandbeskyttelseslinjen

Ministeren har mulighed for at revidere strandbeskyttelseslinjens forløb, hvis der er sket en væsentlig tilbagerykning eller tilvækst af kysten, jf. lovens § 69 a, stk. 2, eller hvis der er sket fejl ved fastlæggelsen af strandbeskyttelseslinjen, jf. § 69 a, stk. 6.

Lovgivning om international naturbeskyttelse

Ifølge habitatbekendtgørelsen⁴ skal Kystdirektoratet, før der træffes afgørelse om hel eller delvis ophævelse af strandbeskyttelseslinjen, vurdere om det ansøgte i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt (en væsentlighedsvurdering).

Direktoratet vurderer i den forbindelse, om det ansøgte kan påvirke områdets naturtyper og levesteder samt de arter, som området er udpeget for at bevare. Hvis det ikke kan udelukkes, at det ansøgte kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal der foretages en nærmere konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område. Viser vurderingen, at projektet vil skade det internationale naturbeskyttelsesområde, kan ansøgningen ikke imødekommes.

Kystdirektoratet er desuden forpligtet til at varetage beskyttelseshensyn til en række dyr og planter (arter på habitatdirektivets bilag IV) over alt i landet, det vil sige uanset om de forekommer inden for et af de udpegede Natura 2000-områder eller udenfor. Ansøgninger om hel eller delvis ophævelse af strandbeskyttelseslinjen kan ikke imødekommes, hvis det ansøgte kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder for de pågældende dyrearter eller ødelægge de pågældende plantearter.

⁴ BEK 1098 af 21/08/2023 - Bekendtgørelse om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter